

ÎN POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

contacts

MIRACOLUL DIN TAXIUL NEWYORKEZ

Doi oameni și-au găsit calea

Cel care aduce pacea

Și caută o cale mai bună

În slujba reciclării

De la gunoi la comoară

NOTA EDITORULUI HAI SĂ FACEM ISTORIE!

Ți-ai dorit vreodată să faci ceva semnificativ care să schimbe lumea, însă viața ta infimă și obscură nu ar lăsa nicio urmă? N-ai idee cât de greșit este acest gând.

Fiecare dintre noi putem face ceva deosebit. Nu înseamnă că toți suntem capabili să oprim războaie, să găsim remediul pentru cancer sau să punem capăt foametei și sărăciei. Însă fiecare dintre noi poate juca rolul pe care i l-a hărăzit Dumnezeu pe cât de bine posibil.

Lucrând la acest număr al revistei am dat peste două citate ale unor doamne extraordinare, citate care slujesc pentru a ilustra ideea de mai sus. Primul citat este uneori atribuit lui Gandhi, dar se pare că a fost, de fapt, formulat de profesoara de liceu Arleen Lorraine: „Fii tu schimbarea pe care dorești să o vezi”. Iar al doilea citat este de Sf. Ecaterina de Siena: „Fii ceea ce dorește Dumnezeu să fii și vei aprinde lumea”.

Nu există viață neimportantă și fără semnificație. Decât să ne băgăm capul în nisip și să gândim că noi nu putem face nimic, mai bine să avem curajul să vorbim împotriva lucrurilor care nu sunt corecte, să ne facem timp pentru empatie și compasiune și să facem pace în jurul nostru, începând prin a face pace în noi înșine. Putem fi buni cu cei care ne ies în cale și, de asemenea, să ne îngrijim de noi înșine. Putem crea schimbarea preluând responsabilitatea impactului nostru asupra lumii în care trăim.

Bineînțeles că nu o putem face singuri. Însă Dumnezeu va lucra în noi și cu noi să fim acea schimbare: „Domnul este tăria mea și scutul meu; în El mi se încrede inima și sunt ajutat. De aceea îmi este plină de veselie inima”.¹

1. Psalmul 28:7

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori

Ronan Keane

Tehnoredactare

Gentian Suçi

Traducere

Oana Toșu

© 2020 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-232-X

NOI NU ALERGĂM SINGURI

DE CHRIS MIZRANY

Auzim deseori că viața de credință este comparată cu o cursă de alergare sau cu o călătorie. Nenumărate cântece, cărți și predici se bazează pe acest concept. Ca alergător, eu îmi găsesc inspirația în versetul „să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea... să ne uităm țintă la Iisus”.¹ Însă recent l-am trăit dintr-o perspectivă nouă.

Am auzit o poveste despre un băiat paralizat, care nu putea să-și miște decât capul. Evident că nu

putea face nimic „sportiv”. Dar nu s-a dat bătut. Când a auzit de o cursă de alergare de 5 km pentru strângerea de fonduri pentru un prieten de-al lui, și acesta paralizat în urma unui accident tragic, a avut o idee îndrăznească. Ajutat de tehnologie, care îi permite să scrie cu ochii și capul, el i-a transmis tatălui său „Vreau să particip la această cursă”.

În loc să argumenteze imposibilitatea acestui plan, tatăl a construit un fel de șaretă în care să stea fiul, iar el a tras-o pe întreaga distanță de 5 km. La sfârșitul cursei fiul a scris

un alt mesaj: „Este pentru prima oară când nu mă simt handicapat”. Și de aceea au mai participat încă o dată. Și încă o dată. Și încă o dată!

Până în prezent tatăl și fiul său au participat la mai mult de 300 de curse – printre care și maratoane și triatloane. Tatăl aleargă, înoată, merge pe bicicletă în timp ce îl trage, îl împinge și îl cară pe fiul său tot drumul. De ce? Pur și simplu pentru că îl iubește și dorește ca el să fie fericit. Fiul nu a făcut nimic deosebit să merite o asemenea dragoste. El este fiul și atâta contează.

Noi suntem fii și fiicele Tatălui nostru ceresc, ceea ce înseamnă că nu trebuie să împingem singuri când suntem oboșiți. Ne putem lăsa în brațele Sale iar El ne va căra. Aceasta înseamnă: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi”.²

Indiferent de dezastrul în care ne aflăm sau de necazurile cu care ne confruntăm, iubirea Lui pentru noi nu se schimbă. El este mereu lângă noi, pregătit să ne ajute să ne atingem țelul, iar într-o zi vom trece și linia de finiș supremă împreună.

CHRIS MIZRANY ESTE
MISIONAR, FOTOGRAF ȘI
DESIGNER WEB CU HELPING
HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA
DE SUD.

1. Evrei 12:1-2

2. Evrei 13:5

SUPEREROUL DIN NOI

DE MARIA FONTAINE

Te-ai confruntat vreodată cu o problemă sau durere care, în mod surprinzător, ți-a afectat mult randamentul? Spre exemplu să te doară un deget la picior sau urechea, aparent pare ceva mic, dar ți-a făcut ziua un chin. Apoi vine cineva care spune: „Eu am mereu infecții în urechi și este neplăcut, dar nu le las să mă deranjeze. Trebuie să gândești pozitiv și să mergi mai departe”. Ei bine, deși trebuie să ne străduim să „mulțumim în toate lucrurile”¹ uneori este greu să ne ținem capul deasupra apei.

Uneori parcă nici nu poți gândi. Cum poți comunica agonia pe care o simți cuiva care nu a trăit exact aceeași problemă? Oare te comporti ca un bebeluș? Sau poate că durerea îi afectează pe oameni în mod diferit?

Nu putem vedea ce se întâmplă în interiorul celorlalți. Poate, ținând cont de lucrurile pe care le îndură, ei fac eforturi de supererou,

însă noi vedem lucrurile foarte diferit. Noi vedem un om încovoiat de ceva ce nouă ni se pare banal. Din punctul nostru de vedere lucrul cu care se chinuie nu pare mare scofală, dar suntem noi cu adevărat capabili să stabilim ce este adevărat?

Este evident că cei care au de-a face cu foamete, război, violență sau tortură se confruntă cu nivele de suferință și pierdere cu mult mai mari decât majoritatea oamenilor. Însă de multe ori există oameni cu suferințe severe și debilitante, dar care sunt în interiorul lor, invizibile. De obicei profunzimea și magnitudinea acestora nu este evidentă în exterior.

Cunosc pe cineva, pe care eu îl consider un adevărat sfânt al lui Dumnezeu, care s-a confruntat mare parte din viața lui cu durere și o suferință ce eu cred, cu siguranță, că nu aş putea îndura niciodată. Însă în ciuda faptului că, uneori, abia își poate deschide ochii din cauza durerii, el se ridică și își începe ziua, uneori șchiopătând, dar arată

1. Vezi 1 Tesaloniceni 5:18.

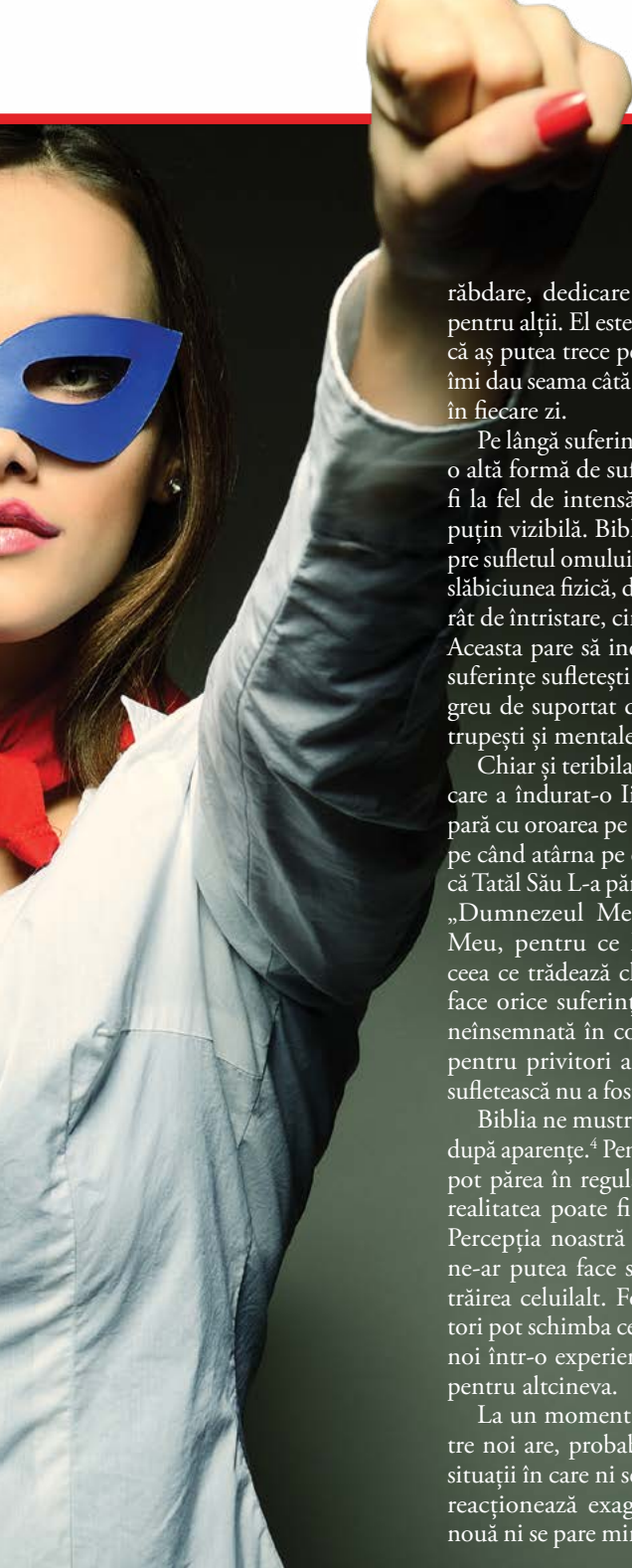
2. Proverbe 18:14

3. Vezi Matei 27:46.

4. Vezi 1 Samuel 16:7; Ioan 7:24.

5. Vezi 2 Corinteni 1:4.

răbdare, dedicare și compasiune pentru alții. El este atât de optimist că aş putea trece pe lângă el fără să îmi dau seama câtă suferință îndură în fiecare zi.

Pe lângă suferința fizică există și o altă formă de suferință, ce poate fi la fel de intensă, dar chiar mai puțin vizibilă. Biblia vorbește despre sufletul omului care îl susține în slăbiciunea fizică, dar „duhul doborât de întristare, cine-l va ridica?”² Aceasta pare să indice că anumite suferințe sufletești pot fi chiar mai greu de suportat decât suferințele trupesti și mentale.

Chiar și teribila agonie *fizică* pe care a îndurat-o Iisus nu se compară cu oroarea pe care a resimțit-o pe când atârna pe cruce și se părea că Tatăl Său L-a părăsit. El a strigat: „Dumnezeu Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”, ceea ce trădează chinul extrem ce face orice suferință fizică să pară neînsemnată în comparație.³ Însă pentru privitori această suferință sufletească nu a fost atât de vizibilă.

Biblia ne mustră să nu judecăm după aparențe.⁴ Pentru noi lucrurile pot părea în regulă când, de fapt, realitatea poate fi foarte diferită. Percepția noastră asupra situației ne-ar putea face să minimalizăm trăirea celuiilalt. Foarte mulți factori pot schimba ceva banal pentru noi într-o experiență devastatoare pentru altcineva.

La un moment dat fiecare dintre noi are, probabil, de-a face cu situații în care ni se pare că celălalt reacționează exagerat la ceea ce nouă ni se pare minor. Am putea fi

tențați să reacționăm cu atitudinea: „Treci mai departe”. Dar sper să ne reamintim că s-ar putea să n-avem idee cu ce se confruntă celălalt, sau cât de dificil ceva *aparent* minor poate părea pentru el/ea.

Dumnezeu vede ceea ce noi suntem incapabili să vedem. Noi nu trebuie să determinăm gradul de suferință al unui om sau să stabilim dacă merită iubirea și compasiunea Sa, chiar dacă acestea se revarsă prin noi, în calitate de reprezentanți ai Săi. Chemarea Lui pentru noi este să-L urmăm și să arătăm iubirea Sa necondiționată acestei lumi care are atât de mult nevoie de ea. Deci, să evităm să judecăm sau să măsurăm lucrurile după propria noastră înțelegere când este vorba de provocările și de afecțiunile cu care se confruntă alții.

Compașiunea este esențială pentru ajutorarea celor care ne ies în cale. Înțelegerea și mila pot demonstra iubirea necondiționată a lui Dumnezeu, chiar și atunci când noi nu știm ce să facem sau ce să spunem. Compașiunea Lui prin noi îi poate alina pe alții în necazurile lor cu mângâierea cu care noi am fost mângâiați.⁵

Haideți să ne străduim să fim cel mai bun exemplu pe care l-am putea da despre iubirea lui Dumnezeu.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL
EI, PETER AMSTERDAM, SUNT
DIRECTORII ORGANIZAȚIEI
THE FAMILY INTERNATIONAL,
O COMUNITATE CREȘTINĂ DE
CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ
ARTICOLUL ORIGINAL.

O VIAȚĂ ALTRUISTĂ

DE PETER AMSTERDAM

Altruismul nu are de-a face doar cu donațiile monetare. Uneori este mai ușor să dăm bani decât să dăruim din noi înșine. Dacă dăruim din timpul și din atenția noastră, compătimire, înțelegere și rugăciune atunci suntem „autentici”. Trebuie să facem un pas către alții, să înțelegem, să avem compasiune și să facem ceva în legătură cu aceasta. De multe ori aceste sacrificii de timp contează cu adevărat – spre exemplu când renunțăm la ziua noastră liberă să participăm la o muncă de caritate sau să vizităm pe cineva bolnav.

Nu este vorba doar de bani. Este vorba de ceea ce dăruim din inimă, din iubire.

Se povestește despre un misionar care preda în Africa. Înaintea Crăciunului el le-a povestit studenților săi nativi obiceiul creștinilor de a-și face cadouri unul altuia, ca semn de bucurie pentru nașterea

lui Hristos.

În dimineața de Crăciun un localnic i-a adus misionarului o scoică foarte frumoasă. Când l-a întrebat unde a găsit-o, localnicul i-a explicat că a trebuit să meargă mulți kilometri până la un golf, singurul loc unde sunt astfel de scoici.

„Consider minunat gestul tău să mergi așa de mult să-mi aduci un cadou atât de frumos”, a spus misionarul.

Cu ochii strălucind de bucurie, localnicul a răspuns: „Drumul lung, parte din cadou”.

Cu toții avem multe ocazii de a-i ajuta pe alții. Biblia spune: „Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci ‘pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu’ ”.¹ Să căutăm și noi modalități prin care să dăruim celor din jurul nostru. Și să facem din asta un obicei. Să ne facem ca un cod personal de etică să dăruim altruist din timpul nostru, din

munca noastră și din banii noștri și vom observa că nu vom duce lipsă, căci Dumnezeu ne va da în schimb din abundență, iar viața noastră altruistă va fi o viață binecuvântată. Nu vei regreta niciodată că ai dăruit, atât în viața aceasta cât și în următoarea.

Atunci când iubirea noastră creștină ne motivează să trecem de la cuvinte la fapte, atunci devenim un exemplu viu al generozității, grijii și înțelegerii lui Iisus, ca și cum ai îmbrăcat iubirea în haine de lucru și ai pornit să clădești ceva minunat. Iată iubirea practică, de zi cu zi, care face ca oamenii să observe, este precum un exemplu viu al iubirii necondiționate a lui Iisus.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

1. 2 Corinteni 9:7

DE KEVIN SOSA

CINEVA NE PRIVEȘTE

Grăbindu-mă să ajung la o întâlnire de afaceri am trecut pe stradă pe lângă o cerșetoare cu un copil în brațe. Cerșetorii sunt ceva obișnuit în Caracas, Venezuela, acolo unde avea loc această întâmplare.

Dă-i ceva. Am simțit că acea voce lăuntrică venea de la Iisus.

Dar arată de genul celor care vor cheltui banii pe droguri, am protestat eu și am trecut mai departe.

Atunci cumpără-i ceva de mâncare.

Chiar atunci am trecut pe lângă o tonetă ce vindea hotdog-uri. *Bine, pentru Tine.*

Am comandat în grabă un hotdog și m-am întors să i-l dau. Când i l-am dat i-am spus că Iisus o iubește și m-am oferit să mă rog cu ea. Femeia a acceptat și ne-am plecat amândoi capetele pentru a ne ruga, chiar acolo în stradă.

Câteva zile după aceea m-am oprit la aceeași tonetă să îmi cumpăr și eu un hotdog dar vânzătorul nu a acceptat să-i plătesc. „Am văzut ce ai făcut zilele trecute,” mi-a spus el. „Nu numai că i-ai dat un hotdog acelei femei sărmane, dar te-ai și rugat cu ea. Eu sunt în locul acesta de 15 ani. Mii de oameni trec în fiecare zi pe lângă toneta mea dar nu am văzut niciodată așa ceva! Tu nu trebuie să plătești niciodată ca să mănânci aici.”

Precum acel vânzător, și Dumnezeu ne privește mereu și „Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti”.¹

1. Matei 6:4

„Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău”. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Prorociile. – *Iisus, Matei 22:37*

Tot ce faceți să fie făcut cu dragoste. – *1 Corinteni 16:14*

Un creștin dă dovadă de smerenie adevărată când arată blândețea lui Hristos, când este dispus să îi ajute pe alții, când vorbește frumos și se comportă altruist, ceea ce înalță și înnobilează cel mai sacru mesaj dat lumii noastre. – *Ellen G. White (1827-1915)*

MIRACOLUL DIN

DE JOYCE SUTTIN

TAXIUL N

Au fost câteva luni foarte grele în primăvara lui 1972. Îmi dorisem foarte mult să am un bebeluș, un micuț pe care să-l țin în brațe, care să fie al meu. De două ori am pierdut sarcina și mi-am adus durerile înaintea lui Dumnezeu, aruncându-i-le în față și spunând: *Vezi ce ai făcut atunci când eu m-am încrezut în Tine că îmi vei răspunde la rugăciune!* Nu puteam trece peste asta.

Totuși astăzi făceam câțiva pași înainte, cel puțin fizic. Eu și soțul meu ne mutam la New York să lucrăm la un proiect misionar în partea de est a orașului. Aveam nevoie de acea schimbare. Dan se dusese dinainte în vreme ce eu am făcut un ocol prin Boston. Drumul cu autocarul a fost lung, iar eu mi-am sprijinit capul pe geam și am plâns. În mintea mea puneam sub semnul întrebării toate câte crezusem până atunci și în care îi încurajasem pe alții să creadă. Ce treabă aveam eu să fac o muncă misionară? Cum le-aș fi putut spune altora să se încreadă în Dumnezeu atunci când credința mea era la pământ? Viața se învârtea în jurul meu fără control.

După o vreme, ce mi s-a părut o veșnicie, am ajuns în autogara centrală din New York. Fusesem de câteva ori în New York, în vizită la părinții lui Dan, însă de fiecare dată m-am simțit copleșită. Orașul era prea mare, prea aglomerat și prea impersonal. De cele mai multe ori

umblam prin el ca un turist, privind mereu în sus. Dar eu nu mă uitam la zgârie-nori, ci încercam să găsesc o bucăică de cer albastru.

Am reușit să găsesc un telefon public, de la care am sunat la numărul rudelor, cu dorința disperată de a auzi glasul lui Dan. Câțiva din bănuții pe care îi aveam cu mine mi-au fost mâncați de un telefon care nu funcționa, dar nu mi-am făcut griji. Dan avea să vină după

EWYORKEZ

mine curând.

Am reușit, în final, să găsec un alt telefon, funcțional, și am format numărul, însă nimeni nu a răspuns. Mi-am luat o cafea și am încercat din nou. Nici un răspuns.

Am ieșit în stradă, în dreptul unei stații de taxiuri, și atunci mi-am dat seama că se însera. Luminile orașului au mascat lacrimile care, din nou, începeau să-mi umple ochii.

Am intrat înăuntru și am încercat din nou la telefon. Nici un răspuns. Mi-am dat seama că nu-i spuseseam lui Dan exact când voi ajunge și tot ce aveam era adresa misiunii din estul orașului, acolo unde urma să lucrăm, care se afla într-o zonă cunoscută sub numele de Bucătăria Iadului.

Frica începea să pună stăpânire pe mine și am ieșit afară să chem un taxi. Când i-am dat șoferului adresa la care să mă ducă el m-a întrebat țăfnos: „Serios?” Apoi a dat drumul la ceasul taxiului și a pornit din stație.

Ceasul părea să se învârtă mai repede decât roțile mașinii, în vreme ce noi ne târam prin trafic. Mi-am scos portmoneul și am început să-mi număr banii. Valoarea

de pe ceas se apropia rapid de cât aveam eu la mine. Când m-am urcat în taxi mă gândisem că, dacă nu aveau să-mi ajungă banii, atunci aș fi putut împrumuta de la cei de la misiune odată ce ajungeam acolo, însă acum aveam îndoieli în legătură cu această soluție.

M-am aplecat puțin înainte să observ figura șoferului în lumina străzii. Fața lui avea o expresie dură, cu linii profunde, ca de fost pușcăriaș sau gangster. Mi-am amintit de tonul cu care mi-a vorbit atunci când i-am arătat adresa unde doream să merg. Atunci am observat și cicatricea mare care îi mergea roată, pe jumătate din gât. Acesta nu era un om cu care aș fi putut relaționa ușor, sau cu care aș fi putut conversa despre nimicuri.

M-am lăsat pe spate pe banchetă. Totalul ceasului depășise deja cât aveam eu în portofel. *Trebuia să fi avut mai multă răbdare. Trebuia să fi stat în autogară și să fi continuat să sun.* Mi-au venit în minte tot felul de gânduri despre articolele pe care le citisem prin ziare despre șoferi de taxi. *Ce greșeală oribilă am făcut!*

Atunci am făcut ceva ce ar fi trebuit să fac demult. Am uitat de toate supărările pe care le aveam

față de Dumnezeu și m-am rugat: *Doamne, sunt în încurcătură! Te rog să mă protejezi și să-mi arăți dacă este ceva ce aș putea face să Te ajut să mă duci în siguranță la destinația mea.*

Răspunsul mi-a venit cu putere în minte. *Vorbește-i omului acesta despre Mine.* Înainte ca să mă împotrivesc acestui sfat, am tras aer în piept și am început.

„Trebuie să fac o mărturisire. Acest drum începe să coste mai multe decât m-am așteptat eu și nu am cu mine suficienți bani să vă plătesc. Ar fi trebuit să o spun mai devreme. Eu mă duc la o misiune, acolo unde eu și soțul meu vom lucra. Nu prea cunosc New Yorkul și nu mi-am dat seama cât de departe va fi. Atunci când vom ajunge acolo va trebui să fug înăuntru și să mai iau niște bani. Eu și soțul meu încercăm să trăim precum a trăit Iisus, să predicăm Evanghelia tuturor celor pe care îi întâlnim și ne încredem în El să ne dea, zi de zi, tot ce avem nevoie.”

Pe măsură ce vorbeam Iisus îmi dădea cuvintele: „Știți, foarte mulți oameni au nevoie să simtă atingerea iubitoare și vindecătoare a lui Iisus. El are toate răspunsurile de care ei au nevoie, oricare ar fi nevoia lor. El poate vindeca orice durere, orice suferință. Tot ce trebuie să faceți să primiți aceste răspunsuri este să vă rugați. D-voastră l-ați chemat vreodată pe Iisus în inimă?”

După aceasta a urmat o tăcere lungă, apoi am auzit un tușit și un suspin. M-am aplecat înainte și am văzut că taximetristului îi curgea o lacrimă pe față.

„Bunica obișnuia să mă ducă la biserică când eram mic”, a început

el, cu o voce profundă, încărcată de emoție. „Ea îmi vorbea despre Iisus. Odată m-am și rugat cu ea. Apoi ea a murit și de atunci nimeni nu mi-a mai vorbit despre Iisus. Ai dreptate. Atât de mulți oameni au nevoie de vindecare. Și eu am nevoie de vindecare. Am avut o viață oribilă. Bunica ar fi atât de rușinată de mine de câte rele am făcut. Nu cred că Iisus m-ar ierta acum.”

Era rândul meu să-mi stăpănesc lacrimile. „Iisus a fost agățat pe cruce între doi criminali. Unul dintre ei i-a cerut să-l ierte, iar Iisus i-a spus: ‘Astăzi vei fi cu Mine în Paradis’. Iisus a mai spus odată că El nu a venit să predice celor buni sau celor care credeau că nu au nevoie de ajutorul Lui. El a predicat tuturor – inclusiv proscrisilor, bețivilor și prostituatelor, celor care știau că au nevoie de El. Iisus este aici și pentru tine. Tot ce trebuie să faci este să-I ceri să te ierte, iar El o va face. El va ierta *orice*.”

Tot atunci mi-au venit în minte și momentele mele recente în care

m-am îndoit și nu m-am încrezut în Domnul când am trecut prin dificultăți. „El ne poate ierta chiar și de faptul că ne-am îndoit de El”, am spus eu cu voce tremurândă. „Atunci când ajungem la punctul de a ne încrede Lui cu toată viața noastră și acceptăm faptul că El știe exact de ce avem nevoie și ne va răspunde la rugăciuni atunci când știe El că este momentul potrivit, atunci El poate face miracolele Lui cele mari.”

„Să nu-ți faci griji în legătură cu banii”, a spus taximetristul. „Am să te duc acolo unde ai nevoie și am să plătesc eu pentru tine. Ceea ce faci tu este cu adevărat important. Bucătăria Iadului este plină de oameni care au nevoie să audă despre Rai. Acum am să mă rog mai mult și am să încerc să fiu mai bun. Dumnezeu mi te-a trimis.”

Am ajuns la misiune, iar el s-a dat jos să mă ajute cu bagajele. I-am dat o îmbrățișare și i-am spus că Iisus nu-l va dezamăgi niciodată. El a așteptat până a apărut cineva

să mă întâmpine, apoi mi-a zâmbit și mi-a făcut cu mâna în timp ce se îndepărta.

Cei cărora le-am povestit despre experiența mea cu taximetristul au fost șocați. Taximetriștii din New York au reputația de a fi unii dintre cei mai duri oameni din lume, așa mi-au spus colegii. Ei nu oferă gratuități nimănui.

Însă pentru mine adevăratul miracol nu a fost gratuitatea drumului cu taxiul. Miracolul a constat în faptul că doi oameni, care amândoi au avut nevoie să se apropie mai mult de Dumnezeu, au simțit atingerea Lui iubitoare. Lacrimile din ochii acestui taximetrist aparent cu inima de piatră m-au ajutat să văd lucrul acesta. Cuvintele pe care Dumnezeu mi le dăduse pentru el au fost și pentru mine. Dumnezeu l-a trimis pe *el* pentru mine.

JOYCE SUTTIN ESTE
PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI
SCRIITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN
SAN ANTONIO, SUA.

DE STEVE HEARTS

ÎNTOARCE PAGINA

Un lucru cam dificil de acceptat în viață este că noi, pentru a îmbrățișa în totalitate viitorul trebuie să renunțăm la trecut, atât la cel îndepărtat cât și la cel mai apropiat. Lucrul acesta poate fi îndeosebi dificil în perioade majore de tranziție, precum destrămarea unei relații, sau schimbarea locului de muncă sau a locuinței.

Mie îmi este de ajutor să-mi reamintesc că viața este precum o carte cu multe pagini. Este imposibil să citești în întregime o carte dacă nu întorci paginile, ceea ce înseamnă, în mod firesc, fiecare capitol trebuie să se încheie pentru a începe un capitol nou.

Eu sunt orb și citesc cărți cu ajutorul unei aplicații de pe mobil, fotografiez o pagină și o voce digitală mi-o citește. Iar asemănător cititorului care vede, când ajung la sfârșitul paginii trebuie să trec la pagina următoare ca să continui povestea.

De-a lungul vieții mele am trecut prin multe experiențe cu schimbări asemănătoare întorsului paginii. Am 36 de ani și sunt activ de mult timp în misiune și m-am mutat mult cu familia mea.

De multe ori mutarea însemna să las în urmă o activitate în care eram implicat personal, precum și prieteni apropiați, ca să încep de la zero într-un loc nou și necunoscut. De fiecare dată ezitam la început și aveam sentimente contradictorii. Însă de fiecare dată am reușit să întorc pagina și să merg mai departe cu povestea vieții mele. În final am fost întotdeauna bucuros să-mi fac prieteni noi și să ating țeluri noi, lucruri care nu s-ar fi întâmplat dacă nu aș fi fost dispus să întorc pagina.

Biblia este plină de exemple de oameni care au trebuit să întoarcă pagina în situații majore

ca să împlinească chemarea lui Dumnezeu, de la Avraam la Iisus.

Te afli și tu la sfârșitul unei pagini sau a unui capitol din viața ta? Sper ca acest articol să te încurajeze să întorci pagina cu credință și să începi capitolul nou cu încredere, știind că Autorul cărții vieții tale a fost cu tine până în acest moment și va continua să fie cu tine până la sfârșit.¹

STEVE HEARTS ESTE ORB DE LA NAȘTERE. EL ESTE SCRIITOR, MUZICIAN ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNAȚIONAL ÎN AMERICA DE NORD.

1. Vezi Matei 28:20.

DE KOOS STENGER

ÎN SLUJBA RECICLĂRII

Am fost uimit când am văzut pe YouTube construcțiile colorate și minuțios decorate. Case miciuțe, parcă erau niște cuști de cățel, cu uși, ferestre rotunde și acoperișuri înclinate să se scurgă ploaia de pe ele. Și toate erau pe roți, deci se puteau muta. Păreau chiar confortabile.

De fapt nu erau case de căței, ci adăposturi pentru oamenii străzii din Oakland, construite în întregime din lucruri aruncate. Gunoiul poate, de fapt, să fie reciclat.

Aceste case făceau parte dintr-un proiect al artistului Gregory Kloehn, care dorește să le asigure celor fără adăpost un loc al lor. Dl. Kloehn a căutat lucruri aruncate ilegal, cum ar fi mobilă și alte materiale și le-a folosit să facă din ele case. Unele dintre aceste construcții sunt adevărate opere de artă. Poate nu pare mult, dar pentru

un om fără adăpost înseamnă totul și îi aduce speranță și lumină. Iar în acest caz gunoiul a fost folosit pentru a aduce speranță.

În noaptea aceea m-am gândit la acel proiect. Domnul acesta este dispus să-și folosească talentul într-un mod creativ pentru a face ceva bun în lume. Dumnezeu ne-a dat fiecăruia dintre noi talente speciale și când le punem la dispoziția lui Dumnezeu, indiferent cât de neînsemnate pot părea aceste talente, El le folosește. Pentru El, oricine are valoare și este important.

Mi-am reamintit și de zicala: „Gunoiul unuia, comoara altuia”. Odată, pe când trăiam în Brazilia, mi-am pus vechile cizme de piele la poartă. Una din ele avea o gaură mare în talpă – și totuși cizmele au dispărut în mai puțin de un minut.

Gunoiul reciclat poate fi un subiect interesant, mai ales dacă iau în considerare ce mi-a spus Iisus când mă gândeam la toate acestea:

Oamenii credeau și de tine că ești un gunoi, însă Eu te-am reciclat. Adevărat. M-am gândit la vremea când eram și eu pierdut – confuz, bâjbâind prin întuneric, fără o direcție. Pe atunci nu aveam nici credință și nici lumină. Oamenii nu aveau nici o speranță în mine. Parcă le auzeam gândurile: Săracul băiat. Nu e bun decât de gunoi. Dar Iisus a spus: Eu te pot recicla. Eu pot face ceva frumos din tine. Și a făcut.

Ideea mea?

Tot ce facem ar trebui să fie făcut cu gândul la reciclare. Trebuie să reciclăm această lume veche și să aducem împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Iisus a spus: „Să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri”.¹

KOOS STENGER ESTE SCRITOR
LIBER-PROFESIONIST ÎN
OLANDA.

1. Matei 5:16

ECOLOGIE PRIN LUCRURILE MĂRUNTE

DE GABRIEL GARCÍA V.

Când vine vorba de mediu și de schimbări climatice uneori este mai ușor să ignorăm în întregime subiectul și să ne spunem că nu putem face nimic în această privință – sau să lăsăm responsabilitatea pe seama altcuiva, scutindu-ne de obligație. Însă Dumnezeu ne-a dat responsabilitatea de a avea grijă de creația Sa, nu din obligație, ci din iubire pentru El și pentru creația Lui. „Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească”.¹ Acesta este factorul principal care mi-a dat mie motivația să fiu mai ecologic.

Privind lumea și distrugerile suferite de mediu îți inspiră sentimente de tristețe, descurajare și chiar teamă. Dar stă în firea umană să spună: „Trimite-l pe fratele meu” sau „Lasă guvernul, sau firmele mari, să se ocupe. Ei au mijloacele și banii

necesari. Este responsabilitatea lor”.

Însă există multe lucruri ce pot fi făcute. Privește la Olivia Boulter. Avea 11 ani când a început să deseneze păsări și, prin licitarea desenelor ei, să strângă fonduri și să contribuie la eforturile de curățare a Golfului Mexic după o scurgere de ulei.

Acțiunile pozitive sunt puternice și contagioase. Vecinii pot lucra împreună să curețe un parc, copiii pot organiza o acțiune de adunare a gunoiiului de pe plajă. Cu toții ne putem alătura acțiunilor de plantare de copaci. Chiar și fapte mărunte cum ar fi să stingem becurile, să nu lăsăm apa să curgă excesiv, sau să facem dușuri scurte, pot însemna o lume mai bună pentru noi și pentru copiii noștri și pentru generațiile viitoare.

Faptele vorbesc mai tare decât cuvintele, iar schimbarea vine de acasă. Discursurile despre ecologie îi pot face pe oameni să se simtă inconfortabil și în defensivă, însă

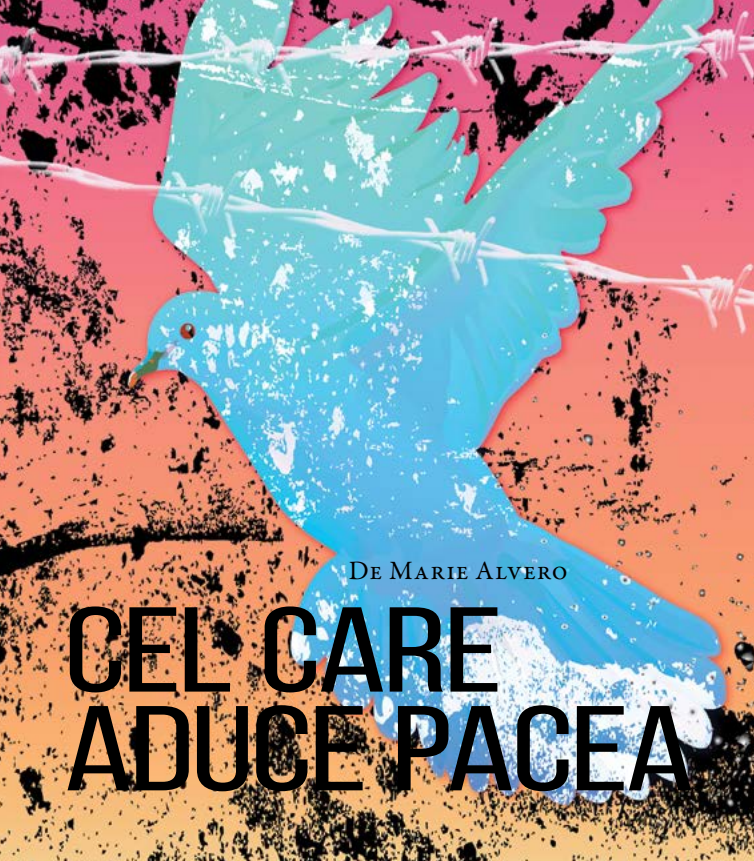
faptele ecologice îi pot încuraja să facă și ei schimbări pozitive. În Chile, precum în multe alte țări, nu există tomberoane de culori diferite pentru selectarea gunoiiului. Dar asta nu l-a oprit pe Hans, vecinul meu neamț, să adune peturile și sticlele de la casele din împrejurimi și să le ducă el însuși la centrul de reciclare.

Și să nu uităm că îngrijirea mediului este un fel de a ne îngriji de oamenii din jurul nostru. Un cuvânt de încurajare pentru angajatul care se ocupă de spațiul verde al orașului, un cuvânt de mulțumire doamnei care se ocupă de pacienții dificili cât timp așteaptă la rând într-un spital public, un salut amabil către cel care face curat într-o toaletă de la mall.

Haideți să fim noi schimbarea pe care dorim să o vedem.

GABRIEL GARCÍA V. ESTE EDITORUL EDIȚIEI ÎN LIMBA SPANIOLĂ A REVISTEI ACTIVATED.

1. Geneza 2:15

DE MARIE ALVERO

CEL CARE ADUCE PACEA

Una dintre cele mai citate replici a lui Iisus din Predica de pe Munte¹ este „Ferice de cei împăciuitori”.

Deci, ce înseamnă să fii *împăciuitor*? Înseamnă cineva care se confruntă cu o situație stresantă, tulburare sau cu supărare și liniștește spiritele. Este un lucru greu și necesită curaj.

În vremea lui Iisus poporul evreu suferea sub conducerea romană, iar pacea era superficială. Era suficient un mic impuls și se crea o răzvrătire sau o tulburare. Cam așa este și azi, când nenumărate motive pot crea războaie media susținute de oameni supărați, cu opinii contradictorii.

1. Vezi Matei 5-7.

2. Gregory Boyle, *Barking to the Choir: The Power of Radical Kinship*

Până acum priveam „împăciuitorul” ca pe un negociator, cu scopul de a convinge ambele părți să ajungă la un compromis și să cadă de acord. În calitate de părinte știu ce înseamnă această „pace”. Dacă dai atunci primești, iar dorința de dăruire nu face parte din ecuație. Este o pace care se menține prin reguli impuse, iar dacă una dintre părți pare că nu le-a respectat, pacea se dezintegrează rapid.

Cea mai importantă treabă a celor care vor să aducă pacea nu este să schimbe opinia cuiva. Iisus nu a spus: „Ferice de cei care pot schimba opinia sau care pot câștiga o dispută”. Gregory Boyle, un preot catolic care și-a dedicat viața comunității de bande din Los Angeles, a spus ceva care cred că se potrivește: „Izbucnirea violentă pe teme moral

Poți fi un împăciuitor dacă îl inviți pe Prințul Păcii în inima ta azi:

Dragă Iisus, Ți mulțumesc că ai venit pe pământ să-mi arăți cine este Dumnezeu și ai murit ca să-mi ierți păcatele și să-mi dai viața veșnică. Te rog să vii în viața mea și să-mi dai pacea, iubirea și bucuria Ta, acum și în lumea ce va veni. Amin.

este opusul lui Dumnezeu și al dorinței Sale; nu face decât să ne separe. Supărarea pe teme moral nu ne conduce spre soluții – ne ține departe de ele. Ne ține departe de un răspuns mai înțelegător față de membrii comunității noastre, indiferent de ce fac ei”².

El a vorbit ca un adevărat împăciuitor, unul care a trecut de simpla menținere a păcii la munca grea de făurire a păcii și m-a inspirat să văd, în lumea mea, ocazii de a crea pacea și de a-i inspira cu iubire pe ceilalți să fie buni.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

DOMNUL ÎN COSTUM GRI

DE LI LIAN

John oftă privind pentru a treia oară ceasul de pe telefon și își împinse căruciorul de cumpărături. *Deja sunt 40 de minute! Oare cât mai durează?* O problemă tehnică la casele de marcat de la supermarket a făcut ca toți clienții să se aglomereze la rând la singura casă de marcat rămasă funcțională. *Am doar câteva produse*, se gândi el, *dar nu cred că voi ajunge la timp. Traficul după-amiezii se va înrăutăți* –

Gândurile i-au fost întrerupte de un tărăboi din spatele lui și instinctiv s-a tras la o parte când o femeie corpolentă și epuizată, cu brațele pline de cumpărături, și-a croit drum în față. Plângându-se despre cât de mult a trebuit să aștepte, s-a împins în fața rândului. Nimeni nu i-a stat în cale.

Dar când să ajungă aproape de

casa de marcat, un domn în costum gri și-a întins mâna în lateral și a oprit-o. Femeia se opri iar toți urmăreau să vadă ce se va întâmpla.

„Doamnă”, spuse el calm, „toți suntem oboșiți de atâta așteptat. Unii avem de mers la lucru, pe alții ne așteaptă copiii să îi luăm de la școală, alții chiar trebuie să prindă avionul. Făcu o pauză. „Dar nu avem ce face. Trebuie să așteptăm cu răbdare. Vă rog să vă întoarceți unde vă era locul la coadă”.

Femeia privi rândul de cumpărători oboșiți care își așteptau în liniște rândul, își mușcă buza și se întoarse în liniște la locul ei. Toți respirară ușurați, în liniște, că situația s-a rezolvat.

Rândul continuă să se miște încet. Dar când veni rândul domnului, el se întoarse și o chemă pe femeie să îi ia locul.

Femeia era să-și scape produsele pe jos de mirare. Oamenii se dădură la o parte să-i facă loc. Împleticindu-se, femeia se scuză profund și îi mulțumi domnului, care stătea tăcut. Femeia își plăti produsele și plecă, iar de atunci coada se mișcă înainte fără probleme.

John se gândi apoi la situația respectivă și își aminti de un citat pe care îl citise chiar în dimineața aceea: „Poartă-te politicos cu toată lumea – chiar și cu cei care se poartă urât cu tine – nu fiindcă ei sunt buni, ci pentru că tu ești bun”. Ca apoi să vadă citatul pus în practic.

LI LIAN ESTE CERTIFICATĂ
COMP TIA ȘI LUCREAZĂ CA
ADMINISTRATOARE PENTRU O
ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ÎN
AFRICA.

MUNȚI ȘI VĂI

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

În viața ta de credință te-ai confruntat atât cu munți foarte înalți cât și cu văi foarte adânci. Uneori ai fost într-o groapă adâncă din care a trebuit să te cațeri, ca apoi să începi din nou. Te-ai întrebat de ce trebuie să te confrunți cu coborâșuri și cu eșecuri, sau căderi. Căderile pot fi dureroase și necesită efort să te târăști din groapă și să-ți reiei călătoria.

Când totul în jurul tău este întuneric și nu poți vedea, când totul în jur pare înfrângere, sau când te confrunți cu probleme cărora nu le vezi răspunsul, caută-Mă și ai încredere în soluțiile Mele. Îți promit asta: Dacă Mă chemi, Eu îți voi răspunde și nu te voi părăsi niciodată. Eu sunt cu tine atât în coborâșurile

cât și în urcușurile vieții! Nu există moment sau parte a vieții tale în care nu voi fi cu tine.

Deci, să nu privești eșecurile, testele sau dificultățile ca pe niște înfrângeri; privește-le ca pe niște trepte de creștere și de progres. Dacă nu ai avea asemenea provocări și încercări, ai fi tentat să te complaci cu situația și să nu te mai străduiești să mergi mai departe. Nu te-ai mai strădui atât de mult să-ți rezolvi problemele și să Mă cauți cu disperare pentru soluții.

Să nu-ți fie teamă și să nu te îngrijorezi, să te simți provocat și să știi fără urmă de îndoială că sunt cu tine, iar dacă Mă cauți, te voi ajuta să mergi mai departe într-un ciclu de progres și de victorie.